

til et saadant Skridt, og naar jeg paa nærværende Tidspunkt meget maatte fraraade dette, er det, fordi dette Spørgsmaal har saa mangfoldige Sider, hvor der er Hensyn at tage til mange forskellige Faktorer, til Producenter, til Slagtere, til Industrien og dens Arbejdere, til Hjelpeindustrier, til Forbrugerne i al Almindelighed og til Handelen. Jeg tror, at en Ophævelse af denne Ordning paa et vigtigt Punkt indenfor Forbrugets Omraade, nemlig paa Fodtøjets Omraade, vil fremkalde en saa stor Prisstigning, at sikkert ingen vil tage Ansvaret for at fremkalde den.

Efter at jeg har sagt dette om Hudeordningen i al Almindelighed og altsaa har henvist det ærede Medlem til at benytte den Magt, han maatte have, hvis han vil benytte den, skal jeg med Hensyn til et særligt Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, nemlig vedrørende Spædekalkeskind, gøre nogle tilføjende Bemærkninger. Jeg haaber her at være i mindre Modstrid til det ærede Medlem, end jeg plejer at være. Dette Spørgsmaal har, som det ærede Medlem skildrede, siden Maksimalprisen paa Spædekalkeskind fastsattes, udviklet sig paa den Maade, at disse i Eksportpris er steget saa meget, at man, for at ikke en uberettiget Fortjeneste skulde tilfalde Omsætningen derved, at Forskellen mellem Producentmaksimalprisen og Eksportværdien gik i Omsætningens Lommer, har maattet opkræve en meget betydelig Statsafgift af disse Spædekalkeskind. Derved er der kommet det uligevægtige Forhold mellem, hvad Producenterne faar for disse Skind, og hvad Staten faar, som det ærede Medlem nævnede, og derfor har ogsaa Forslaget om at gaa til en Ændring paa dette specielle Omraade vundet ubetinget Gehør indenfor selve Hudenævnet og indenfor den Del af den overordentlige Kommission, der har behandlet Spørgsmaalet. Men det ærede Medlem vil vide, at en Ordning for at gennemføres nu ikke blot kræver, hvad der altid er ønskeligt i en saadan Interesseaffære, Tilslutning fra de forskellige modstridende Interessers Side, men ogsaa Enstemighed for at kunne ventes gennemført her paa Rigsdagen. Og Enighed om Spørgsmaalet er ikke hidtil opnaaet, idet ganske vist alle har været enige om det ønskelige i at frigive Spædekalkeskindene i saa stort Omfang som muligt, men ikke helt om, hvor stort Omfanget burde være, og om den Ordning, som derefter burde træffes. Jeg er imidlertid enig med

det ærede Medlem i, at Spørgsmaalet, som først for ganske nylig er naaet til mig, maa løses og løses paa en saadan Maade, at det Misforhold, som er paapeget, fjernes, og jeg kan ikke tro andet, end at det maa kunne lykkes paa dette begrænsede Omraade at naa til en Ordning, hvorved Spædekalkeskindene frigives til Eksport i saa stort Omfang, som det for Producenterne kan have virkelig økonomisk Betydning.

Et andet Eksportspørgsmaal er berørt af det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen), idet han udtalte Ønske om Udførsel af Byg og fremførte de Betragtninger, som naturligt melder sig overfor dette Spørgsmaal: en vidt udviklet Produktion af en Kornsort, hvorved er frembragt et fint Produkt, ønsker at faa en Kvalitetsbetaling for dette Korn. Vi har vel under disse Krigsforhold staaet overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt der eksisterede noget, som hed Maltbyg eller ikke, og det har været draget i Tvivl, hvorvidt man kunde paavise, at noget Byg var Maltbyg eller ikke. Efter Krigen, naar Kvalitetsbedømmelsen i Handelen igen vil komme til at spille samme Rolle som tidligere, er der neppe Tvivl om, at Handelen lige saa vel som før Krigen vil vide, hvad der er Maltbyg og hvad ikke, med andre Ord, hvilket Byg der er særlig tjenligt til at maltes og derefter anvendes i Ølproduktionen. Det er altsaa meget forklarligt, at de Landsdele og de Landbrugere, som har fremavlet en fin Vare, ønsker at faa Kvalitetsbetaling for denne. Det er ogsaa meget rigtigt, hvad det ærede Medlem udviklede, at en Eksport af Byg, som vilde give en høj Kvalitetsbetaling for Maltbygget, vilde være et af de Momenter, som kunde tjene til Forbedring af vor Handelsbalance, forsaavidt som vi derved vilde faa Overbetaling hjem for et fint dansk Produkt.

Alle disse Betragtninger melder sig naturligt; mod dem melder sig den nuværende Tilstand i Landet, Spørgsmaalet om, hvad vi har indenfor Landets Grænser til Produktion til Forbrug. Derfor maatte selvfølgelig Spørgsmaalet om Udførselstiladelser i det angivne Øjemed underkastes en nøje Prøvelse. Spørgsmaalet behandles først i Den overordentlige Kommission, hvor man, efter at have vejlet pro et contra, kom til det Resultat, — og jeg bemærker, at alle Landborepræsentanterne i Den overordentlige Kommission var enige i denne Konklusion — at man for Tiden ikke kunde anbefale Udførsels-